

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci navrhovatele **Přípravný výbor pro účely místního referenda o prodeji městských pozemků pro firmu Wanemi CZ a.s.**, ve složení MUDr. J. Č., RNDr. J. H., MUDr. E. M., Ing. O. S., MUDr. V. S., MUDr. A. S., P. T., Ing. arch. P. W., J. W., v řízení zastoupeného Mgr. Ludkem Šikolou, advokátem se sídlem v Brně, Dvořákova 13, za účasti Města Zábřeh, se sídlem Zábřeh, Masarykovo náměstí 510/6, o návrhu na vyhlášení místního referenda,

t a k t o :

I. Návrh, aby ve Městě Zábřeh bylo vyhlášeno místní referendum k otázce *„Souhlasíte s tím, aby město Zábřeh prodalo svoje pozemky za účelem vybudování energetického zdroje a papírny podle záměru firmy WANEMI CZ a.s.“*, se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem podaným v zákonné lhůtě domáhal vyhlášení místního referenda ve Městě Zábřeh k otázce *„Souhlasíte s tím, aby město Zábřeh prodalo svoje pozemky za účelem vybudování energetického zdroje a papírny podle záměru firmy WANEMI CZ a.s.“* Navrhovatel uvedl, že dne 22.6.2010 předložil Městskému úřadu Zábřeh návrh na konání místního referenda spolu s více než 4 tisíci podpisy oprávněných voličů. Zastupitelstvo Města Zábřeh dne 14.7.2010 svým usnesením neschválilo vyhlášení místního referenda s odůvodněním, že *„již dvakrát v této věci neschválilo vyhlášení místního referenda a toto jeho rozhodnutí bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Ostravě“*. Navrhovatel zdůraznil, že na tento v pořadí již třetí návrh na vyhlášení místního referenda nelze aplikovat předchozí právní závěry Krajského soudu v Ostravě vzhledem k odlišným skutkovým okolnostem a vývoji judikatury ve věci místních referend. Navrhovatel zrekapituloval, že první návrh na vyhlášení místního referenda podal již dne 9.9.2008, avšak Město

Zábřeh referendum nevyhlásilo a neučinil tak ani krajský soud s odůvodněním, že výsledek místního referenda by obec zavázal k porušení smluvního závazku, tj. k jednání contra legem, a proto podle soudu místní referendum konat nelze. Důvodem jednání contra legem podle soudu mělo být porušení závazku vyplývajícího ze Smlouvy o smlouvě budoucí uzavřené mezi Městem Zábřeh a společností WANEMI CZ a.s. dne 12.10.2006 (usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.11.2008 č.j. 22Ca 309/2008-17). Ačkoliv navrhovatel tvrdil, že tato smlouva je neplatná, soud se její neplatností nezabýval, ovšem názor navrhovatele později potvrdily i strany smlouvy, když k odstranění pochybností o platnosti smlouvy uzavřely dohodu o narovnání, kterou zastupitelstvo Města Zábřehu schválilo dne 27.4.2009. Záměr prodat pozemky, které se později staly předmětem dohody o narovnání, zveřejnil odpůrce ve dnech 11.3. až 27.3.2009. Na tuto skutečnost reagoval navrhovatel svým druhým návrhem na vyhlášení místního referenda ze dne 16.3.2009, které opět nebylo vyhlášeno, ačkoliv je zřejmé, že vzhledem k tomu, že návrh na vyhlášení referenda předcházel rozhodnutí zastupitelstva o uzavření dohody o narovnání, nemohlo být aplikováno ust. § 7 písm. d) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu, v platném znění (dále jen zákon o místním referendu), když závazek ze smlouvy nepochybně nemohl být porušen předtím, než byla dohoda uzavřena a dokonce předtím, než o jejím uzavření rozhodovalo zastupitelstvo Města Zábřeh. Také tento druhý návrh byl zamítnut, a to dne 15.4.2009, přičemž Dohoda o narovnání byla schválena následně dne 27.4.2009. Dohodu o narovnání považuje navrhovatel za zcela novou smlouvu o uzavření budoucí smlouvy kupní, o čemž podle něj svědčí i to, že záměr prodat obecní pozemky byl znovu zveřejňován. Ani v tomto případě krajský soud neposkytl navrhovateli soudní ochranu, když jeho návrh odmítl jako opožděný (usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18.5.2009 č.j. 22Ca 155/2009-8). Dne 22.6.2010 tedy podal navrhovatel třetí návrh na vyhlášení místního referenda a zastupitelstvo Města Zábřehu jej opět svým usnesením ze dne 14.7.2010 zamítlo. Stejného dne zastupitelstvo Města Zábřehu schválilo uzavření kupní smlouvy se společností WANEMI CZ a.s. a následně také dodatek č. 1 ke smlouvě o uzavření budoucí kupní smlouvy a prodej dalších pozemků této společnosti. Všechny prodeje a závazky vůči společnosti WANEMI CZ a.s. byly schváleny až po podání návrhu na vyhlášení místního referenda a bezprostředně poté, co tento nebyl schválen. Jelikož usnesení o nevyhlášení místního referenda je odůvodňováno tak, že je odkazováno na předchozí dvě nevyhlášená referenda, bylo by možno dovozovat, že důvodem pro nevyhlášení je ust. § 7 písm. d) zákona č. 22/2004 Sb., kterýžto důvod však vzhledem ke shora uvedenému podle navrhovatele není možno aplikovat. Rozhodnutí Města Zábřeh je tak nezákonné, neboť se neopírá o žádný z důvodů uvedených v § 7 zákona o místním referendu. Navrhovatel poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 10.2.2009 sp. zn. IV.ÚS 70/10, kde Ústavní soud dovodil, že místní referendum o otázce uzavření smlouvy mezi samosprávou a třetí osobou je zásadně možné konat, a to v případě, že referendum předchází vlastnímu uzavření smlouvy. Podle navrhovatele závěry Ústavního soudu v této věci přesně dopadají na jeho situaci. Navrhovatel dále zdůraznil, že podal dne 22.6.2010 bezvadný návrh na vyhlášení místního referenda, čímž zahájil proces vnitřního formování vůle obce, který je zakončen odpovědí občanů na položenou otázku. Za této situace tedy

nemohlo do procesu formování vůle obce vstoupit zastupitelstvo, ale mělo proběhnout místní referendum. Teprve v případě, že by v něm obec svou vůli neprojevila, bylo na místě rozhodnutí zastupitelstva. Opačný postup považuje navrhovatel za rozporný s čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 49 zákona o místním referendu. Navrhovatel dále uvedl, že Dohoda o narovnání schválená dne 27.4.2010 je ve skutečnosti novou smlouvou o uzavření budoucí smlouvy kupní na předmětné pozemky a schválení této smlouvy předcházely druhý návrh navrhovatele na vyhlášení místního referenda. Tato skutečnost nemůže být nyní k tíži navrhovatele při očekávané argumentaci, že jsou touto smlouvou vázány obě strany, a proto musí být uzavřena smlouva kupní schválená zastupitelstvem Města Zábřeh dne 14.7.2010 poté, co nevyhlásil na třetí návrh navrhovatele místní referendum. Společnost WANEMI CZ a.s. nemůže argumentovat jako v případě prvního místního referenda dobrou vírou při uzavírání smlouvy o uzavření budoucí kupní smlouvy, neboť věděla, že touto uzavření předcházely již dva návrhy na vyhlášení místního referenda. Navrhovatel poukázal na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 721/2000, podle něhož již od dob starých Římanů platí, že „Ignorantia iuris non excusat“, je v bytostném právním zájmu třetích osob, aby si ověřily, že při daném právním úkonu byla splněna jedna ze zákonem stanovených podmínek jeho vzniku. Podle Ústavního soudu postavení nabyvatele je jiné při nabytí věci od subjektu soukromého práva a jiné při nabývacím úkonu sjednaném s veřejnoprávním subjektem. Ve druhém případě je vyžadována zvýšená bdělost nabyvatele ve vztahu k dodržení podmínek pro uzavření smlouvy. Nezákonnost nevyhlášení místního referenda je pak nezpochybnitelná v případě prodeje pozemků podle usnesení zastupitelstva města Zábřeh ze dne 14.7.2010 č. 10/036/902/03/00, na které není dosud uzavřena žádná smlouva a není proto možné aplikovat žádný z výlukových bodů § 7 zákona o místním referendu. Závěrem navrhovatel zdůraznil, že Město Zábřeh nespecifikovalo důvody, pro které místní referendum nevyhlásilo, pouze odkázalo na svá předchozí rozhodnutí. Ze všech skutečností uvedených navrhovatelem je však zřejmé, že důvody uváděné v předchozích rozhodnutích nelze nyní použít. Zastupitelstvo musí v případě každého nevyhlášení referenda opřít své rozhodnutí o důvod uvedený v § 7 zákona o místním referendu a tuto povinnost Město Zábřeh nesplnilo, takže jeho rozhodnutí je v rozporu s ust. § 7 zákona o místním referendu.

Město Zábřeh ve svém vyjádření uvedlo, že návrh na vyhlášení místního referenda považuje za nedůvodný, přičemž se plně odkazuje na odůvodnění usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.11.2008 č.j. 22Ca 309/2008-17, neboť právní případy prvního i aktuálního v pořadí třetího návrhu na vyhlášení místního referenda jsou identické. Město Zábřeh bylo při svém rozhodování dne 14.7.2010 stále vázáno smluvním vztahem ke společnosti WANEMI CZ a.s. stejně jako v roce 2008, a proto se vyjádřilo k vyhlášení místního referenda nesouhlasně s odkazem na uzavřené smluvní vztahy, když logiku této argumentace potvrdil i krajský soud v uvedeném rozhodnutí. Navrhovatelova spekulace o platnosti původní smlouvy o smlouvě budoucí ze dne 12.10.2006 je toliko v rovině nepotvrzených hypotéz, neboť Okresní soud v Šumperku rozhodl rozsudkem ze dne 29.4.2010 č.j. 18 C 295/2008-169 v řízení o neplatnosti této smlouvy, dále dohody o narovnání ze

dne 27.4.2009 a další smlouvy o budoucí kupní smlouvě z téhož dne, že žalobci zpochybňující platnost těchto smluv nemají naléhavý právní zájem na tom, aby se její neplatnosti domáhali a žalobu zamítli. Rozsudek není dosud pravomocný z důvodu probíhajícího odvolacího řízení. Pokud jde o povahu dohody o narovnání, má Město Zábřeh jiný právní názor než navrhovatel, přičemž je důležité, že tento nový závazek bezprostředně navazuje na závazek původní, když původní Smlouva o smlouvě budoucí byla platná do okamžiku uzavření Dohody o narovnání, která sporná práva a povinnosti mezi stranami nahradila novými. Narovnání proto není novou smlouvou jak tvrdí navrhovatel, ale pouze narovnává sporná ustanovení původní smlouvy. Pokud navrhovatel zastává názor, že původní smlouva z roku 2006 byla neplatná a tak v den odmítnutí jeho druhého návrhu na vyhlášení místního referenda nebylo Město Zábřeh vázáno žádnou smlouvou, nemá pro tento názor jakoukoliv oporu stranou svých domněnek. Podle Města Zábřeh Smlouvu o budoucí kupní smlouvě z roku 2006 je nutno považovat za platnou s tím, že některá její ustanovení byla narovnána Dohodou o narovnání ze dne 27.4.2010. Fakt, že záměr prodat pozemky ve vlastnictví města byl znovu zveřejňován, není rozhodující. Bylo tak číněno z procesní opatrnosti a transparentnosti prodeje veřejného majetku. Navrhovatelem zmiňovaná judikatura ve věcech místního referenda není přílehavá k projednávané věci. Ve všech případech navrhovatel přichází s návrhem na konání místního referenda v okamžiku, kdy město je již vázáno písemným smluvním závazkem. Město Zábřeh dále zdůraznilo, že není povinností zastupitelstva obce vyhlásit místní referendum jen proto, že návrh neobsahuje vady, jak tvrdí navrhovatel. Bezvadnost návrhu je při posuzování přítomnosti překážek, které brání vyhlášení místního referenda (§ 7 zákona o místním referendu) irelevantní otázkou. Pokud se jedná o pozemky p. č. 3966/40 a p. č. 3969/17 v k.ú. Zábřeh na Moravě, jejichž prodej byl schválen usnesením zastupitelstva ze dne 14.7.2010 č. 10/036/902/03/00, ačkoliv na něj nebyla uzavřena žádná smlouva, Město Zábřeh uvedlo, že na těchto pozemcích nebude realizována ani papírna ani energetický zdroj podle záměru firmy WANEMI CZ a.s., ale bude na nich provedena výsadba zeleně, jakožto podmínka souhlasného stanoviska Ministerstva životního prostředí o posouzení vlivu staveb společnosti WANEMI CZ a.s. na životní prostředí. Na tyto pozemky tak nedopadá otázka, o níž by mělo být v referendu rozhodováno.

Krajskému soudu bylo předloženo usnesení zastupitelstva Města Zábřeh ze dne 14.7.2010, kterým bylo rozhodnuto o neschválení vyhlášení místního referenda na základě opakovaného návrhu navrhovatele z důvodu, že již dvakrát v této věci zastupitelstvo neschválilo vyhlášení místního referenda, a toto jeho rozhodnutí bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Ostravě.

Krajskému soudu byla dále předložena Dohoda o narovnání ze dne 27.4.2009 uzavřená mezi městem Zábřeh a společností WANEMI CZ a.s., z jejíhož obsahu soud zjistil, že tato dohoda byla uzavřena v zájmu odstranění pochybností o platnosti smlouvy o uzavření budoucí kupní smlouvy ze dne 12.10.2006 a v zájmu předcházení potencionálním sporům a škodám, které by zpochybňováním dosavadních smluvních závazků mohly smluvním stranám vzniknout. Důvody

uzavření této dohody spatřují smluvní strany jednak v existenci soudního sporu o platnost původní smlouvy ze dne 12.10.2006, dále ve skutečnosti, že Město Zábřeh jakožto budoucí prodávající nebude schopno zajistit financování výstavby inženýrských sítí v průmyslové zóně, takže je nezbytné sjednat nový způsob financování a dále ve skutečnosti, že došlo k přeměně právní formy budoucího kupujícího ze společnosti WANEMI CZ s.r.o. na společnost WANEMI CZ a.s. Dále z Dohody o narovnání soud zjistil, že jí byla uzavřena smlouva o uzavření budoucí kupní smlouvy, v níž se Město Zábřeh zavázalo prodat společnosti WANEMI CZ a.s. předmětné pozemky (čl. 2 smlouvy), a to nejpozději do šesti měsíců po nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby energetického zdroje a papírny v lokalitě „průmyslová zóna Leštinská“ (čl. 3 smlouvy). Smlouva neobsahuje žádnou rozvazovací podmínku ani ujednání o možnosti odstoupení od smlouvy.

Na základě těchto zjištění dospěl krajský soud k závěru, že návrh není důvodný, přičemž vycházel z právního názoru vysloveného již ve svém usnesení ze dne 20.11.2008 č.j. 22Ca 309/2008-17, od něhož nemá důvodu se nijak odchýlit. V uvedeném rozhodnutí soud dospěl k závěru, že ust. § 7 písm. d) zákona o místním referendu zapovídá místní referendum pro případ, že by jeho výsledek zavázal orgány obce k jakémukoli jednání, které není v souladu s právem, ale k jednání protiprávnímu (chování „contra legem“). Z ust. § 488 a 494 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen OZ) obsahujících obecně přijímanou právní zásadu, že smlouvy mají být plněny (*pacta sunt servanda*) soud dovodil vázanost obce uzavřeným závazkem, takže pokud by výsledek místního referenda měl vést obec k nesplnění nezániklého smluvního závazku, od kterého nelze odstoupit, byl by v rozporu s § 488 a 494 OZ. Vyhlášení místního referenda k nastolené otázce by tak bylo v rozporu s § 7 písm. d) zákona o místním referendu, podle kterého *místní referendum nelze konat, jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy*.

Soud musí konstatovat, že v nyní posuzované věci třetího návrhu na místní referendum je skutková a právní stránka zcela obdobná jako v případě prvního návrhu, a proto na ni také vztahuje shora uvedenou právní argumentaci. Krajský soud se neztotožňuje s právním názorem navrhovatele, že Dohoda o narovnání ze dne 27.4.2009 představuje nový závazek Města Zábřeh vůči společnosti WANEMI CZ a.s., neboť neodpovídá pojetí tohoto právního institutu, jak je vymezen v ust. § 585 občanského zákoníku, který stanoví ve svém odst. 1., že *dohodou o narovnání mohou účastníci upravit práva mezi nimi sporná nebo pochybná*. Podle odst. 3 tohoto ustanovení *dosavadní závazek je nahrazen závazkem, který vyplývá z narovnání*. Jak plyne z ustálené soudní judikatury (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29.4.2010 sp. zn. 33Cdo 4413/2007 nebo rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 5.6.2000 sp. zn. IV.ÚS 13/2000) *narovnání je dohoda účastníků závazkového právního vztahu, kterou účastníci odstraňují spornost nebo pochybnost vzájemných práv a povinností tím, že je ruší a nahrazují je novými*. Dosavadní závazek tak zaniká a je nahrazen závazkem novým, který vyplývá z narovnání. *Institut narovnání slouží především k tomu, aby se předešlo dalším sporům*. V nyní posuzované věci byla

předpokladem vzniku Dohody o narovnání samotná existence závazku sjednaného Smlouvou o smlouvě budoucí ze dne 12.10.2006 a kontinuita obou těchto smluv je dána právě charakterem institutu dohody o narovnání, která nemůže vzniknout, neexistuje-li již závazkový právní vztah, který se z nějakého důvodu stane sporným. Tak se tomu stalo i v posuzované věci, přičemž důvody vzniku dohody o narovnání jsou v ní srozumitelně vyjádřeny (body II. – IV. Dohody). Dohoda o narovnání obsahující novou smlouvu o smlouvě budoucí je sice novým závazkem, avšak ve smyslu ust. § 585 odst. 3 OZ závazkem, který nahrazuje dosavadní závazek. Zánik původního závazku a vznik závazku nového u institutu narovnání spadají v jeden okamžik, takže zde neexistuje žádný časový úsek, v němž by smluvní strany nebyly vzájemně vázány. Za zcela zásadní považuje krajský soud dále skutečnost, že dohoda o narovnání byla uzavřena před podáním třetího návrhu na místní referendum, takže v okamžiku podání návrhu dne 22.6.2010 splňovala všechny atributy smluvního vztahu s těmi dopady pro smluvní strany, které byly vyjádřeny již v úvaze krajského soudu uvedené v jeho rozhodnutí ze dne 20.11.2008 č.j. 22Ca 309/2008-17 a znovu zrekapitulovány v předchozím odstavci tohoto usnesení. Ze stejných důvodů je nutno označit za zcela nepřipadný také odkaz navrhovatele na nálezný Ústavního soudu ze dne 10.2.2009 sp. zn. IV.ÚS 70/2010, dopadající na zcela opačnou situaci, stejně jako tvrzení rozporu s čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a s § 49 zákona o místním referendu. Při posuzování důvodnosti tohoto v pořadí třetího návrhu na místní referendum nelze brát v potaz okolnosti a skutkový stav v době podání druhého návrhu, neboť na jednotlivé návrhy navrhovatele na místní referendum a řízení o nich je nutno pohlížet jako na tři samostatné návrhy a tři řízení a nikoliv jako na v podstatě nepřetržitý proces snahy navrhovatele vyvolat místní referendum, jak se o to snaží navrhovatel. Z žádného ustanovení zákona o místním referendu ani z jiného právního předpisu nevyplývá povinnost pro smluvní strany, z nichž jedna je veřejnoprávním subjektem, aby při sjednání smluvního vztahu respektovaly neúspěšné návrhy na vyhlášení místního referenda, nebo že by je taková skutečnost jakkoliv omezovala.

Krajský soud dále posuzoval odůvodnění zamítavého usnesení Města Zábřeh k vyhlášení místního referenda ze dne 14.7.2007 č. 10/036/006/01/00, kde zastupitelstvo města uvedlo, že neschvaluje vyhlášení místního referenda z důvodu „...že již dvakrát v této věci neschválilo vyhlášení místního referenda a toto jeho rozhodnutí bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Ostravě“. Citovanou formulaci je třeba označit za velmi obecnou a mající vypovídací hodnotu pouze pro zainteresované subjekty. V tomto směru je třeba zdůraznit, že usnesení zastupitelstva města musí být srozumitelné pro všechny občany, nejen pro subjekty, o jejichž návrhu bylo rozhodováno, aby rozhodování zastupitelstva bylo zcela jednoznačné a transparentní pro širokou veřejnost. Zastupitelstvo v citovaném odůvodnění odkázalo na svá předchozí rozhodnutí, v nichž odůvodnilo nevyhlášení místního referenda ust. § 7 písm. d) zákona o místním referendu, a dále na usnesení Krajského soudu v Ostravě, čímž zcela nepochybně mínilo usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.11.2008 č.j. 22Ca 309/2008-17, neboť pouze v tomto rozhodnutí soud posuzoval podaný návrh (v pořadí první návrh) na místní referendum věcně. Srozumitelnost tohoto odůvodnění pro zainteresované subjekty

potvrzuje i obsah návrhu na místní referendum adresovaného krajskému soudu, v němž navrhovatel na jedné straně (nutno podotknout zcela oprávněně) kritizuje stručnost a nekonkrétnost odůvodnění zastupitelstva města, na druhé straně jednoznačně dovozuje, že důvodem neschválení vyhlášení místního referenda je opět ust. § 7 písm. d) zákona o místním referendu. Na tomto místě považuje soud za nezbytné zdůraznit, že v řízení o soudní ochraně ve věcech místního referenda ve smyslu ust. § 91a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.) a dále ust. § 57 zákona o místním referendu, je úloha soudu jiná, než v řízení o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu podle části třetí, hlavy II., dílu 1. s.ř.s. Ve smyslu ust. § 57 odst. 3 zákona o místním referendu totiž soud v řízení o soudní ochraně ve věcech místního referenda nahrazuje rozhodnutí zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města. Při posuzování důvodnosti návrhu na vyhlášení místního referenda proto soud nepřezkoumává kvalitu rozhodnutí samosprávného orgánu, ale posuzuje existenci podmínek pro vyhlášení referenda, neboť jedině při jejich splnění nahrazuje svým vlastním rozhodnutím rozhodnutí zastupitelstva obce. V posuzované věci z důvodů shora uvedených taková situace nenastala, když vyhlášení místního referenda i v tomto případě brání překážky dle ust. § 7 písm. d) zákona o místním referendu.

Navrhovatel ve svém návrhu dále poukázal na prodej pozemků uvedených v usnesení zastupitelstva ze dne 14.7.2010 č. 10/036/902/03/00, na které nebyla dosud uzavřena žádná smlouva, takže na ně nelze aplikovat výluky § 7 zákona o místním referendu. Krajský soud z obsahu této kupní smlouvy, která mu byla Městem Zábřeh předložena, zjistil, že jejím předmětem jsou pozemky p. č. 3966/4 a 3969/1. Z bodu IV. smlouvy vyplývá, že pozemky jsou dle Studie o zelenění dotčeny plánovanou výsadbou zeleně, což je jedna z podmínek souhlasného stanoviska Ministerstva životního prostředí o posouzení vlivu stavby společnosti WANEMI CZ a.s. na životní prostředí. Předmětné pozemky tedy nemají sloužit k vybudování energetického zdroje a papírny, a proto na ně nedopadá otázka „*Souhlasíte s tím, aby město Zábřeh prodalo svoje pozemky za účelem vybudování energetického zdroje a papírny podle záměru firmy WANEMI CZ a.s.?*“, která měla být předmětem konání místního referenda.

Na základě shora uvedených závěrů krajský soud návrh navrhovatele na vyhlášení místního referenda jako nedůvodný zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 93 odst. 4 s.ř.s., podle něhož v řízení o ochraně ve věcech místního referenda nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s.ř.s.).

V Ostravě dne 2.9.2010

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

